

fastslå, hvornår et værk skal tilsluttes et net med en højere spænding. Derudover kunne en MW-grænse være medvirkende til, at værket ikke søges optimeret i forhold til det givne varmebehov.

Det findes derfor hensigtsmæssigt, at der fastsættes ensartede regler uanset værkets størrelse. Herefter vil et decentralt kraftvarmeværk maksimalt skulle afholde den omkostning, der er forbundet med at tilslutte sig 10–20 kV-nettet ved den nærmeste transformerstation. Kræver tilslutning til den pågældende transformerstation netforstærkning, afholder elseskabet denne udgift. Hvis det for elforsyningsselskabet er mere hensigtsmæssigt at tilslutte kraftvarmeværket ved en transformerstation med en højere spænding og derved undgå netforstærkning, afholder elforsyningsselskabet den hermed forbundne merudgift.

Hvis et decentralt kraftvarmeværk ønsker at levere el ved en højere spænding, skal kraftvarmeværket afholde den udgift, der er forbundet med at tilslutte sig en transformerstation på nettet med det tilsvarende højere spændingsniveau i overensstemmelse med principperne, der er skitseret for tilslutning til 10–20 kV-nettet.

Udbygningen af elnettet skal ifølge lovforslaget være en opgave for elsektoren som sådan, således at elnettet ikke kun skal fungere som et distributionsnet, men også som et effektivt opsamlingsnet for el.

Som det fremgår af aftalen af 9. marts 1992, vil energiministeren opfordre elsektoren til at træffe aftale om oprettelse af en økonomisk udligningsordning i de to kraftværksområder inden den 1. juni 1992. Grundlaget for udligningen skal være de omkostninger, som måtte være forbundet med netforstærkninger på grund af tilslutning af decentrale kraftvarmeværker.

Regeringen forventer, at elsektoren selv ønsker at etablere denne udligningsordning, således at et indgreb overflødiggøres.

Om nødvendigt fremsætter energiministeren lovforslag til sikring af gennemførelsen af ovenstående til oktober 1992.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at ville medføre økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ifølge lovforslagets § 9 a skal decentrale kraftvarmeværker alene afholde omkostningerne til tilslutning til 10–20 kV-nettet, herunder nødvendig 10–20 kV-afbryder samt påkrævet afregningsmåleudstyr. Det forudsættes, at tilslutning sker på en transformerstation.

Den altovervejende del af decentrale kraftvarmeværker leverer el med en spænding på 10–20 kV. Hvis et decentralt kraftvarmeværk imidlertid ønsker at levere el på et højere spændingsniveau, skal værket afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte den nærmeste transformerstation med det givne spændingsniveau.

Hvis et decentralt kraftvarmeværk eksempelvis ønsker at levere el med en spænding på 50–60 kV, skal kraftvarmeværket afholde den udgift, der er forbundet med at tilslutte sig en transformerstation på 50–60 kV-nettet. Fordelingen af udgifter mellem kraftvarmeværket og elforsyningsselskabet skal ske i overensstemmelse med principperne, der er skitseret for tilslutning til 10–20 kV-nettet.

Omkostninger til netforstærkning eller alternativt den merudgift, der er forbundet med at tilslutte kraftvarmeværket til en transformerstation med en anden spænding, afholdes af elforsyningsselskabet.

Til nr. 2

Ifølge elforsyningslovens § 10, stk. 4, kan elprisudvalget, hvis det finder, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i § 9, give pålæg om ændring af priser eller betingelser. I lovforslaget fastslås det, at elprisudvalgets kompetence også omfatter tvistigheder om omkostninger forbundet med decentrale kraftvarmeværkers tilslutning til elforsyningsnettet, idet der nu tillige henvises til § 9 a.